

The development of Educational Quality Assurance System That is Consistent Teaching and Learning Management Ministry of Culture

Chamroen Kaewpengkro

Kalasin College of Dramatic Arts

Corresponding Author: k.chamroen2019@gmail.com

Received: August 14, 2024 Revised: September 11, 2024 Accepted: September 23, 2024

Abstract

This research aims to develop a quality assurance system aligned with the teaching and learning management of specialized arts and culture programs under the Ministry of Culture; examine stakeholders' opinions on the developed quality assurance system; and assess stakeholders' satisfaction with the system. The research was conducted in three phases: 1. developing the quality assurance system by collecting data from 20 administrators and personnel from 12 Colleges of Dramatic Arts, analyzed using typological analysis; 2. evaluating the implementation of the system; and 3. assessing stakeholders' satisfaction. Data were collected from 60 administrators, faculty members, and personnel from the College of Dramatic Arts Kalasin and analyzed using arithmetic mean and standard deviation (SD).

The result showed that: 1. quality assurance system complied with instructional for specific professions in arts and culture, Ministry of Culture included: system for developing knowledge, skills, and characteristics in educational quality assurance operations; system of planning educational quality development; systematic data storage system; system for assigning responsible people to each component; system for reporting and following up; system for participation and self-assessment report system (SAR); 2. after using the developed quality assurance system, the executives, lecturers, and personnel of Kalasin College of Dramatic Arts had the overall opinions on the quality assurance system at the highest level ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.45), and 3. those involved in the quality assurance operations of Kalasin College of Dramatic Arts were satisfied with the developed quality assurance system, at the highest level ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.51).

Keywords: Quality Assurance System, Specific Professions in Arts and Culture, Quality Assurance

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน วิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

จำเริญ แก้วเพ็งกรอ

วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

Corresponding Author: k.chamroen2019@gmail.com

ได้รับบทความ: 14 สิงหาคม 2567 ปรับปรุงแก้ไข: 11 กันยายน 2567 ตอรับตีพิมพ์: 23 กันยายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนา และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ผู้สอนหรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 20 คน วิเคราะห์โดยวิธีการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนา และขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม โดยขั้นตอนที่ 2 และ 3 เก็บข้อมูลจากผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จำนวน 60 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการดำเนินการวิจัยพบว่า 1. ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วย ระบบการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา ระบบระบบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระบบการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ระบบการมอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละองค์ประกอบ ระบบการรายงานและติดตามผล ระบบการสร้างการมีส่วนร่วม และระบบการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) 2. ภายหลังจากใช้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์มีความคิดเห็นต่อระบบประกันคุณภาพฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.78, S.D. = 0.45) และ 3. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับ

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทบวงวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.51)

คำสำคัญ: ระบบประกันคุณภาพ, วิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม, ประกันคุณภาพ

บทนำ

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานตามภารกิจของสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมโดยรวมว่าการดำเนินงานของสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือมีคุณลักษณะพึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การติดตามตรวจสอบเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งรวมถึงการแสดงผลประเมินเป็นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ นอกจากนี้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการกำหนดมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นเป้าหมาย รวมทั้งมาตรฐานกระบวนการดำเนินงานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่เชื่อว่าจะสามารถส่งผลให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ในระหว่างดำเนินงานจัดการศึกษาสู่เป้าหมาย สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนากลไกในการติดตามตรวจสอบคุณภาพศึกษาด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านคุณภาพผู้เรียน โดยบุคคลภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถพัฒนาผู้เรียนที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สถานศึกษาต้องมีการประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานที่สะท้อนคุณภาพของผู้เรียนและกระบวนการบริหารและการจัดการ และนำผลไปเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ยั่งยืนต่อไป (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2563)

ทั้งนี้ในการดำเนินการประกันคุณภาพศึกษานั้นมีความสำคัญคือ ช่วยทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นและสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ช่วยป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและเกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการศึกษาสู่คุณภาพและมาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้การศึกษาที่มีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง (สำนักประกันคุณภาพการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2565)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะที่มุ่งสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เป็นเลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรม เพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยมีวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ และหน่วยงานระดับคณะอยู่ในสังกัด มีกรอบมาตรฐานในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยในด้านคุณธรรมจริยธรรม บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความสามัคคี ซื่อสัตย์สุจริต รักและศรัทธาในวิชาชีพ และเป็นแบบอย่างที่ดีของของสังคม ในด้านความรู้ บัณฑิตจะต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพ วิชาการ ทั้งภาคทฤษฎีและหรือภาคปฏิบัติ มีความรู้ที่ทันสมัย และแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอในด้านทักษะปัญญา บัณฑิตจะต้องมีความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง มีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความรับผิดชอบ มีทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และที่สำคัญบัณฑิตจะต้องมีทักษะความชำนาญในการปฏิบัติ การประยุกต์ใช้ความรู้ด้านวิชาชีพ สามารถบริหารจัดการงานด้านศิลปะ และมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะตามกระบวนการวิจัย (คณะศิลปศึกษา, สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2555) ทั้งนี้ในการจัดการศึกษา

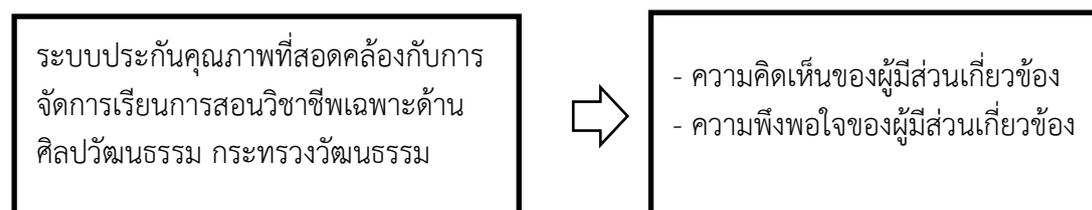
ทางด้านศิลปวัฒนธรรมนั้นจะต้องมีการประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีการนำเสนอจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน การประเมินยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ จากร่องรอยหลักฐานที่ปรากฏในรูปของเอกสาร สิ่งพิมพ์ การสังเกตการณ์ สอบถามและสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากความสำเร็จและสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม โดยดำเนินการศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 12 แห่ง สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อเป็นการพัฒนาระบบในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

1.1 การศึกษาวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสาร กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา สภาพปัญหาในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้สอนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการในปัจจุบัน สภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

1.2 การสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้สอนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการนำแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาจากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ผ่านมา ไปดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายจำนวน 60 คน และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1.2.1 ประชากร

ผู้บริหารในระดับผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 36 คน และผู้สอนหรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหารในระดับผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 5 แห่ง สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 15 คน และผู้สอนหรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 5 แห่ง จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยแบ่งวิทยาลัยนาฏศิลป์ตามพื้นที่ตั้งของวิทยาลัยเป็นภาคต่าง ๆ และใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ร่วมกับการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ประกอบการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา จากนั้นได้ร่างแบบสัมภาษณ์ และดำเนินการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัยของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีผลการประเมินข้อคำถาม อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 จึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.4.1 การสรุปผลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์โดยวิธีการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) แบบการวิเคราะห์สารระบบ (Taxonomy Analysis) โดยผู้วิจัยกำหนดคำหลักเพื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

1.2.4.2 ยืนยันข้อมูล โดยใช้การประยุกต์เทคนิคเดลฟาย ใช้การหาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอล์ (IR)

2. ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนา

เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม แล้วเสร็จ ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์จะดำเนินการนำระบบการประกันคุณภาพที่พัฒนามาทดลองใช้ในวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินการในสถานการณ์จริง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 สร้างความเข้าใจและชี้แจงให้คณาจารย์และบุคลากรในวิทยาลัยทราบถึงการใช้รูปแบบการประกันคุณภาพสถานศึกษา

2.2 ทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และอาจารย์ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่ในการนิเทศ กำกับ และติดตามการดำเนินงานตามระบบการประกันที่พัฒนา ทั้งนี้ได้มีการทดลองใช้ระบบฯ ระหว่าง มิถุนายน-กรกฎาคม 2567 เป็นระยะเวลา 2 เดือน

2.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จำนวน 60 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง

2.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินความคิดเห็น จากนั้นได้ร่างแบบสัมภาษณ์ และดำเนินการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัยของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีผลการประเมินข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 จึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

เมื่อได้ทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่พัฒนาขึ้นแล้วเสร็จ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อระบบการประกันคุณภาพที่พัฒนาโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินความพึงพอใจ จากนั้นได้ร่างแบบสัมภาษณ์ และดำเนินการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัยของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีผลการประเมินข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 จึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

3.3.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์การประเมินผล

4.50 – 5.00 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.50 – 4.49 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

2.50 – 3.49 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50 – 2.49 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.49 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

สรุปผล

1. จากการดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม พบว่า ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม มีทั้งสิ้น 7 ระบบ โดยมีรายละเอียดในแต่ละระบบดังนี้

1.1 ระบบการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

ทั้งนี้วิทยาลัยฯ ควรมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่คณาจารย์และบุคลากร พร้อมทั้งสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและแรงจูงใจในการร่วมดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่คณาจารย์และบุคลากร

1.2 ระบบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

วิทยาลัยฯ ควรนำผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในปีการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ประเมิน มาใช้ประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานในแต่ละปีการศึกษาให้ชัดเจน และสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารฯ และแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละตัวบ่งชี้

1.3 ระบบการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

วิทยาลัยฯ ควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้จัดเก็บข้อมูลหรือจัดทำฐานข้อมูลจัดเก็บเอกสารอ้างอิง มีการจัดระบบข้อมูลให้หมวดหมู่ตามตัวบ่งชี้ เพื่อสร้างความสะดวกในการเรียกใช้ข้อมูลให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง และควรมีการคัดกรองข้อมูลก่อนดำเนินงานจัดเก็บ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสอดคล้องกับการดำเนินงานมากที่สุด

1.4 ระบบการมอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละองค์ประกอบ

วิทยาลัยฯ ควรมอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละองค์ประกอบและในแต่ละตัวชี้วัดให้ชัดเจน โดยพิจารณาจากความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละตัวบ่งชี้และไม่ควรซ้ำซ้อนกัน และมอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบคำสั่งให้ชัดเจน

1.5 ระบบการรายงานและติดตามผล

วิทยาลัยฯ ควรจัดทำระบบการรายงานผลให้เหมาะสม และควรกำหนดระยะเวลาในการรายงานผลให้ชัดเจน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามผลการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด

1.6 ระบบการสร้างการมีส่วนร่วม

วิทยาลัยฯ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันวิเคราะห์ผลการดำเนินการประกันคุณภาพเพื่อให้มีการร่วมแสดงความคิดเห็นและกำหนดแนวทางในการพัฒนาร่วมกัน ทั้งนี้ควรมีการประชุมคณะกรรมการด้านการประกันคุณภาพของวิทยาลัยฯ และผู้เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานให้เป็นทิศทางเดียวกัน และประชาสัมพันธ์แนวทางการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานให้บุคลากรของวิทยาลัยฯ รับทราบร่วมกันทุกคน

1.7 ระบบการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR)

วิทยาลัยฯ ควรกำหนดแนวทางและผู้รับผิดชอบในการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ให้ชัดเจน โดยประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงแนวทางในการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ให้เป็นทิศทางเดียวกัน และควรกำหนดปฏิทินในการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ของวิทยาลัยฯ ให้ชัดเจน และมีการติดตามผลการดำเนินงานตามปฏิทินที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม พบว่า ภายหลังการใช้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์มีความเห็นต่อระบบประกันคุณภาพฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) เท่ากับ 4.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 ทั้งนี้ในแต่ละระบบมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดทุกระบบ และเมื่อพิจารณาในแต่ละแนวทางการดำเนินงานในแต่ละระบบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม

กระทรวงวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.51 และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่ประเมิน พบว่า ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อระบบประกันคุณภาพฯ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น

อภิปรายผล

1. จากการดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วยระบบทั้งสิ้น 7 ระบบ ดังนี้

1.1 ระบบการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

วิทยาลัยฯ ควรพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพให้แก่คณาจารย์และบุคลากร พร้อมสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและแรงจูงใจในการร่วมดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นเพราะว่าการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานให้แก่ผู้เกี่ยวข้องนั้น จะช่วยทำให้การดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ เป็นไปด้วยความถูกต้อง ช่วยสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่วิทยาลัยฯ เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับสำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2565) ได้กล่าวถึง หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ประการหนึ่งที่สำคัญคือ การเสริมสร้างพลัง (Empowerment) เป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.2 ระบบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

วิทยาลัยฯ ควรนำผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในปีการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ประเมิน มาใช้ประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละตัวบ่งชี้ เป็นเพราะว่าการนำผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาใช้ประกอบการวางแผนงานและการพัฒนางานในส่วนต่าง ๆ จะช่วยทำให้วิทยาลัยฯ มีการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ประเมินและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างตรงประเด็น สอดคล้องกับ สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2565) ที่กล่าวถึงหลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ประการหนึ่งที่สำคัญคือ การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement) การตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกในบริบทของการประกันคุณภาพ มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับใช้ในการวางแผนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

1.3 ระบบการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

วิทยาลัยฯ ควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลหรือจัดทำฐานข้อมูลในการจัดเก็บเอกสารอ้างอิง มีการจัดระบบข้อมูลให้หมวดหมู่ตามตัวบ่งชี้ เนื่องจากการบริหารจัดการข้อมูลที่ดีจะเป็นการช่วยการดำเนินงานของวิทยาลัยฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ผู้เกี่ยวข้องสามารถเรียกใช้หรือนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างสะดวกและการคัดกรองข้อมูลจะช่วยให้ข้อมูลมีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2554) ที่ได้นำเสนอขั้นตอนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญ คือ การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ให้เป็นหมวดหมู่ ครอบคลุมและเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการวางแผนจัดการศึกษา สืบค้นได้ง่ายและรวดเร็ว ผู้รับผิดชอบดูแลสารสนเทศของสถานศึกษาต้องทำงานอย่างมีระบบ

1.4 ระบบการมอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละองค์ประกอบ

วิทยาลัยฯ ควรมอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละองค์ประกอบและในแต่ละตัวชี้วัดให้ชัดเจน โดยพิจารณาจากความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละตัวบ่งชี้ เป็นเพราะการกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนจะช่วยให้การติดตามและการตรวจผลการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ มีความชัดเจน และสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2554) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาว่า สถานศึกษาควรมีการกำหนดจุดเน้นที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ทั้งในส่วนของกำหนัดกิจกรรมตามกรอบเวลา สถานที่ งบประมาณ และในส่วนของผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานในแต่ละประเด็น

1.5 ระบบการรายงานและติดตามผล

วิทยาลัยฯ ควรมีการจัดทำระบบการรายงานผลให้เหมาะสม และควรมีการกำหนดระยะเวลาในการรายงานผลให้ชัดเจน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามผลการดำเนินงานในส่วนต่างๆ เนื่องจากการติดตามผลที่ดีจะช่วยให้การดำเนินงานในส่วนต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ ช่วยปรับปรุงกระบวนการในการดำเนินงานและช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ได้สอดคล้องกับ เจตนา เมืองมูล (2561) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพว่า การตรวจสอบประเมินผลเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาบรรลุเป้าหมายเพียงใด โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการประเมิน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน

1.6 ระบบการสร้างการมีส่วนร่วม

วิทยาลัยฯ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ผลการดำเนินการประกันคุณภาพ เพื่อให้มีการร่วมแสดงความคิดเห็นและกำหนดแนวทางในการพัฒนาร่วมกัน เป็นเพราะว่าการสร้างการมีส่วนร่วมจะเป็นการสร้างแรงจูงใจและปลูกฝังจิตสำนึกอันดีให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ได้สอดคล้องกับ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2556) ที่ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา คือ การมีส่วนร่วม (Participation) โดยสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) กับผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมิน และร่วมรับผิดชอบกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และควรมีการเสริมสร้างพลัง (Empowerment) โดยสร้างความรู้ ทักษะ และความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.7 ระบบการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR)

วิทยาลัยฯ ควรมีการกำหนดแนวทางและผู้รับผิดชอบในการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ให้ชัดเจน โดยประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงแนวทางในการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ให้เป็นทิศทางเดียวกัน เป็นเพราะว่าการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง หรือ SAR ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่มีความสำคัญในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการกำหนดแนวทาง

การดำเนินงานที่ชัดเจนจะช่วยในการตรวจสอบ การติดตามที่มีคุณภาพและสามารถเขียนรายงานผลการประเมินตนเองได้ตรงตามข้อมูลจริง สอดคล้องกับ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2556) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพว่า ขั้นตอนการเขียนรายงานเป็นขั้นสุดท้ายของการดำเนินงาน โดยเป็นขั้นที่สถานศึกษาต้องมีการจัดทำรายงานประเมินผลตนเองประจำปี หรือรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี โดยดำเนินการรวบรวมผลการดำเนินงานและประเมินตนเอง วิเคราะห์ตามมาตรฐาน และเขียนรายงาน

2. ภายหลังจากใช้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์มีความคิดเห็นต่อระบบประกันคุณภาพฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 เป็นเพราะว่าระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ที่พัฒนาขึ้น มีการกำหนดระบบในการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน มีการพัฒนาทักษะ ความเข้าใจ สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ตลอดจนวิธีดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ชัดเจนและเป็นระบบเพิ่มขึ้น และมีการสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่คณาจารย์และบุคลากรของวิทยาลัยฯ เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2554) ที่ได้นำเสนอขั้นตอนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นตอนหนึ่งว่า สถานศึกษาควรจัดระบบบริหารโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี หรือผลงานวิจัยที่มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ใช้เทคนิคการบริหารและการจัดการให้สามารถดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพฯ พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นเพราะว่าระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้เมื่อทดลองแล้วใช้แล้วพบว่า ระบบฯ ได้กำหนดระบบการดำเนินงานที่ชัดเจน เป็นขั้นตอนเพิ่มขึ้น โดยทุกระบบที่ได้จากกระบวนการวิจัย มีความสอดคล้องกันและกัน มีการทำงานเป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กัน มีความต่อเนื่อง นอกจากนี้ระบบการประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นยังช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมและสร้างอิสระในการดำเนินงานมากขึ้น สอดคล้องกับ สุนันทา เลาहनันท์ (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2565) ที่ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีส่วนในการจูงใจบุคคลให้มีความพึงพอใจ ประกอบด้วย การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวางแผน การให้ความรับผิดชอบมากขึ้น และการให้อำนาจเพิ่มขึ้น และการให้ความเป็นอิสระในการทำงาน

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ทำให้สถานศึกษามีแนวทางในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นระบบและเป็นขั้นตอนเพิ่มขึ้น โดยมีจุดเด่นที่การดำเนินงานแต่ละระบบมีความสัมพันธ์ สอดรับ และสร้างความต่อเนื่องในการดำเนินงาน มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ แนวทางการจัดเก็บข้อมูล

การกำหนดแนวปฏิบัติที่สัมพันธ์กัน ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการทดลองใช้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม ละครวงวัฒนธรรม พบว่า มีส่วนทำให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์มีระบบที่ชัดเจนและการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลป สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ควรนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของวิทยาลัยนาฏศิลปของตนต่อไป

2. ในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม ละครวงวัฒนธรรม ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจในการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ให้แก่คณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องก่อนมีการดำเนินงานตามระบบที่พัฒนา เพื่อกำหนดทิศทางและสร้างความเข้าใจร่วมกันให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานโดยใช้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม ละครวงวัฒนธรรมจากผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มเติม เช่น คณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2555). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.
- คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2556). *ระบบและการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา*. สืบค้น ตุลาคม 2, 2566, จาก <https://vet.kku.ac.th/plan/ta/lgpr3.doc>.
- เจตนา เมืองมูล. (2561). *การประกันคุณภาพการศึกษา*. สืบค้น ตุลาคม 2, 2566, จาก https://www.kkzone1.go.th/administrator-control/data/003/20-03-2018-15-45-27_838365262.pdf.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. (2565). *รายงานผลการสำรวจความพึงพอใจคุณภาพการให้บริการต่อประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพักัน อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ 2565*. สืบค้น ตุลาคม 2, 2566, จาก https://www.paktan.go.th/dnm_file/project/113144548_center.pdf.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2557). *กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา*. สืบค้น ตุลาคม 5, 2566, จาก https://www.eqa.rmutt.ac.th/?page_id=875.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2554). *แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2563). *แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2565). *ความหมายและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา*. สืบค้น พฤศจิกายน 15, 2566, จาก https://www.eqa.rmutt.ac.th/?page_id=850.